

BRØDRENE
paa
UGLE-
GAARDEN

A/S ASA Filmudlejning præsenterer:

den store danske folkekomedie

Morten Korch farvefilmen

BRØDRENE PÅ UGLEGAARDEN

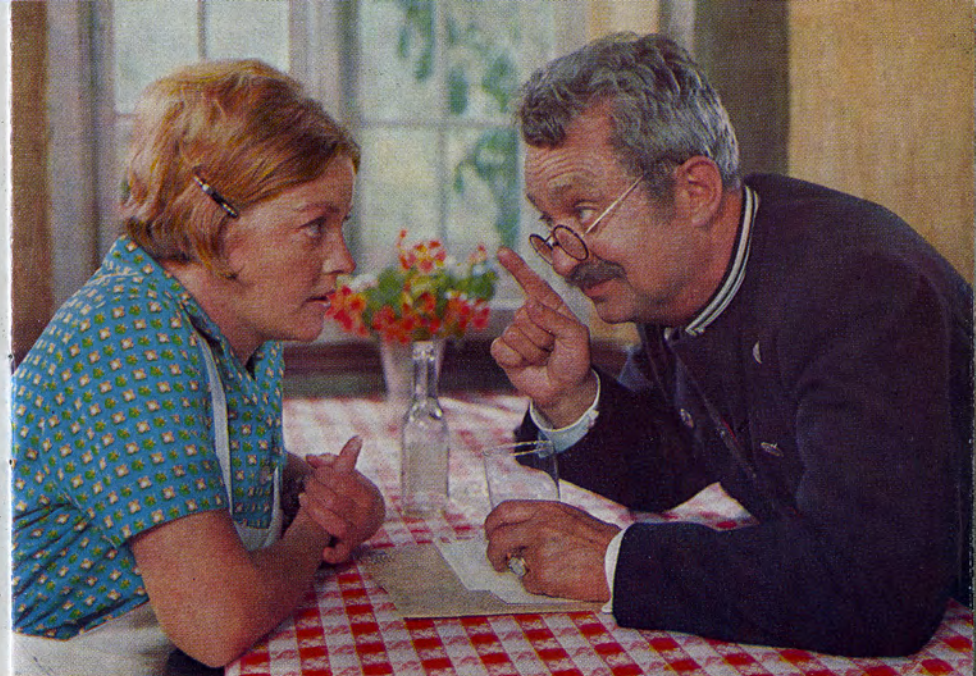
Instruktion og drejebog Alice O'Fredericks og Ib Mossin
Musik Sven Gyldmark
Sangtekster Erik Leth
Fotografi Mikael Salomon
Assistent Carsten Behrendt Poulsen
Tone Erik Rasmussen, F.T.F.
Assistent Adam Hollesen
Dekoration Togo Esben
Produktionschef Just Betzer
Assistent Ole Mølgaard Andersen
Make-Up Aase Tarp
Kostumer Fru Nordli
Script Anne V. Nielsen
Klip Lars Brydesen
Kopi Nordisk Film Teknik

I hovedrollerne:

Dora Astrid Villaume
Kromanden Anders Kjeld Jakobsen
Karl Bertel Lauring
Viggo Baard Ove
Thomas Erik Kühnau
Chr. Thorup Einar Federspiel
Henrik, hans nevø Ib Mossin
Købmand Jespersen Gunnar Lemvig
Birthe, hans datter Anna Louise Lefevre
Lars Mathisen Henry Lohman
Kropigen Sara Karen Wegener
Katrine Lily Heglund
Drengen Mikkel Niels Hemmingsen
Peter Gevær Folmer Rubæk
Gerda Marianne Kjærulff Schmidt

samt

Hans Chr. Arhoff
Landposten Helge Kjærulff Schmidt

Et sted på Fyn, hvor de levende hegn omkranser de bugnende marker, ligger Uglegaarden, den største og rigeste gård i sognet. Den ejes af enken Dora og hendes tre sted-sønner Karl, Viggo og Thomas.

De tre brødre ses altid sammen, og terroriserer egnes andre unge.

Deres tilholdssted er landsbyens kro, hvor kropigen Sara må finde sig i deres grovkornede tilnærmelser.

En daglig gæst på kroen er også stedets landpost. Han er en pudsig type, fuld af viden og sladder om sine med-

mennesker, idet han læser alle kort og breve, hvis de ikke er forsvarligt lukkede.

En dag har han brev med til kroens ejer, denne er ungkarl og har aldrig giftet sig, for – som posten siger – han lider af ulykkelig kærlighed til enken Dora.

Mosegaarden er en lille forfalden gård, hvis ejer, gamle Chr. Thorup, sidder i en rullestol mens bedriften bliver passet af særtingen Hans, husbestyrerinden Katrine og en lille dreng, Mikkel.

De tre brødre har fundet ud af, at der under Mosegaardens magre marker og høje skrænter, findes rågrus i store

mængder. De øjner en stor fortjeneste ved at købe gården for en billig penge, og en dag møder de op for at lægge pres på gårdens ejer, men han vil ikke tale med dem, og Hans smider dem ud.

Men brødrene har tid at vente. Gården er belånt til op over skorstenen, og Chr. Thorups gæld er stor. I sin nød sender han bud efter sin brodersøn, en ung sømand, der hedder Henrik. Denne kommer og beslutter at blive for at støtte sin onkel og eventuelt finde ud af, hvorfor brødrene fra Uglegaarden er så ivrige efter at købe Mosegaarden. Henriks ankomst er en streg i regningen for brødrene og

især for den yngste – Viggo, der er forelsket i købmandens datter Birthe.

Købmanden, der øjner et godt parti for sin datter, tvinger hende til at modtage en invitation fra Viggo til at deltage i en landsbyfest, der holdes i nærheden. Men her træffer hun Henrik, og sammen smutter de bort fra Viggo for at more sig på egen hånd. Viggo bliver rasende, og det trækker op til ballade.

De tre brødre har sammensvoret sig med købmanden, der har et stort økonomisk krav på Chr. Thorup. Han går med til at forlange Mosegaarden til tvangsauktion, såfremt

pengene ikke bliver betalt. Allerede sikre på sejren aner de ikke, at Birthe har lyttet til deres samtale og skynder sig til Mosegaarden, hvor hun fortæller Henrik det hele.

Folk på egnen undrer sig over, at enken Dora finder sig i de tre brødres grove opførsel. Hun søger råd hos sin gode ven Anders, der ejer kroen. Han giver hende et forslag, der på en gang letter hende for alle bekymringer og samtidig på en pæn måde vil få de tre brødre til frivilligt at trække sig tilbage.

Således synes alt at ende på bedste måde. Chr. Thorup, der stædigt har holdt fast på sin fædrende gård, får oplyst,

at uanede værdier ligger under hans jord.

Store gravemaskiner ankommer, og under Henriks ledelse begynder arbejdet, der skal gøre Chr. Thorup til en holden mand.

Købmanden, der altid holder med den vindende part, giver Birthe og Henrik sin velsignelse. Og en lys sommeraften sætter de sig på en lille bænk og ser ud over terrænet. Henrik sukker og siger stille: »Hvor er det mærkeligt at tænke på, at her har folk i mange år – slidt og slæbt for det daglige brød, uden at ane hvilke værdier, der måske ligger under disse marker og skrænter.«

Smil til din ven

Alle som rigtig kan li' dig
I denne kreds,
Vi har et godt råd at gi' dig
Hver gang vi ses:

Refrain:

Smil til din ven
Og syng dig glad igen
Syng eller tral,
Nyn med i alle fald.
Syng hvad du vil,
For sange må der til.
Smil til din bedste ven
Og syng dig glad igen.

Lille, søde frøken måneskin

Det sker så tit tilfældigt
Et sted på alfarvej,
At to kan mødes. Det var heldigt
At det blev dig og mig.

Refrain:

Lille, søde frøken måneskin
Kalder jeg dig i mit stille sind.
Du fortryller mig simpelthen.
Hvad beskriver dig bedre end –
Lille, søde frøken Måneskin.
Du er smuttet li' så stille ind
I mit hjerte fra første søde nu,
Lille, smilende du.
De lyse, lette, lune
Sommernætters skælmske kogleri.
Alt det er du for mig,
Og det er jeg så vildt forelsket i.
Lille, søde frøken måneskin
Blot vi sidder sammen kind mod kind
Har jeg månen og stjernehimlen her,
Bare du er mig nær!

